

ignorants per mults, per tal com no poden transcendir mai
a la llum pública [a les unes elogiaven i les altres
queixaven Renant, ^{Philip Board} ^{Fluett}]

Vull destacar la cooperació entusiasta dels nostres ^{experts} pro-
fessors que ens alen ten amb el seu ~~entusiasme~~
i aportació material constant i del nostre
públic fidelíssim que també contínuament dona
ales a les nostres il·lusions sempre possibles.

y particularment en aquesta Hispantena.
 unel afecia d'una manera esben all'ap
 i ajuda de ls il·lustres personalitats que
 comprometen el Patrimoni d'honor que
 amb el seu prestigi venen a envolar de prestigi
 honor i donen glòria a l'Orpo Català.

18

Y ignè dire' de vualtes mestres compans, mens
en les tasques artistiques de la nostra entitat,
i de vualtes, orfeonistes, esportats, amonins
pel. cadens del nostre Ideal?

El peculiar fundador de l'Orfeo' Catala,
el Merle de tot l'espirit del gran, s'ara
vivent com una flama encesa entre
vualtes en aquest acte solenne, acabava
el seu Parlament de la Vint-i-cinc
data commemorativa de la Vint-i-cinc
any de constitucio' de l'Orfeo' Catala.

[Ser de raons... amb 7- - - - -] Aixi ho
ni ho. El forç no té mèrit i les nostres alepils per
mes que el nostre afany i fatigues. No és veritat oh

demando ^{an} que tals, a peu dret vulgum ²⁰ ^{amb l'ajuda de la} ^{el Camí}
vostre ferma voluntat de continuar
seu arranjament a l'Orpo Catòlic el
vostre inclit fundador. Seria aquest
el ~~millor~~ homenatge perenne més lícit i útil
que li podríem dedicar en aquest
dia benent ~~en~~ en el qual els nostres ^{cor} ^{des}
glorifiquem en l'Amor, la Fe i l'Esperança
sempre renovada en l'obra magna del
~~vostre~~ cant cant de la virtut tenca

Am. m. m. m.

30 Juny 1957

C

"fermans, al·leluia! Fa avui vint-i-cinc anys que començà-rem una bella obra, i tothom diu que bella l'hem feta. Fa vint-i-cinc anys que comencèrem amb somnis i il·lusions de joventut, i, de somni en somni, d'il·lusió en il·lusió, com volant pujant en escala lluminosa, ens trobem en un replà de la muntanya ideal i els papallons radiant de les llames aixamplen al nostre volt la mor de nostre treball llarg."

Ai si començava el nostre gran Mestre el ~~la~~ parlament dirigit als ^{nostres} cantaires, ^{la} tal dia com avui, en complir-se vint-i-cinc anys de la fundació del nostre Orfeó. Del nostre plebiscite Vice-President ha-via dit ja abans que el ~~seu~~ ^{nostre} gran mestre ~~era~~ ^{era} el primer que després dels de Déu i Patria havíem de venerar. Jo no podria començar aquest breu parabl

[illegible]

Reparant els parlaments que s'han fets i del
que del gran lèxte, per Vint de Miquel idell d'heret
Vives (Tot ja tenies ja pentenent tan emporats) estí
i promouren tal dia com avui, la ploma i
la ven en tremolar en haver los de substituir
; Què us diré jo, pobre de mi, que rigor tant tot una
potri tan blament una espuma del foc safrat
d'aprells tres ànims inflamades? ; Qui podria
fer per omplir la benedicta buit en que es
hem deixat tantes i tantes personalitats a

les quals l'Orfeu deu la seva existència i
la seva continuïtat esplendorosa i us ho
dè ben mercedament: com voldria jo fondre'm
entre vosaltres en aquest moment colomne
i com emporto ^{ara} la presència
del Pare estimat, del Senyor Successor el mestre
Pujol, ^{tan treballador}, tan intel·ligent, dels mestres
Salvat ^{tan humil} i Salvat, tan abnegats, tan humils,
són ells ^{que la humilitat} amb aquella humilitat
que fa ressaltar més encara les qualitats personals
de la benèfica ^{Parlatre} un Emmerciana Wille que es
~~seu~~ ^{va deixar} per un moment en l'Orfeu
dels seus amors durant la seva llarga separació
de la nostra entitat i en el seu últim des d'estar
cia tenen. Com voldria sentir jo ara aquella
ben fermíssima, clara ^{ve brant} del nostre
c/ Gabriel els quals ho m'explorés ara ^{perquè ell sense mentir-hi en el cas de l'Orfeu} ^{perquè ell sense mentir-hi en el cas de l'Orfeu} ^{perquè ell sense mentir-hi en el cas de l'Orfeu}

[illegible]

(1) i aquella altra dona, ~~observa~~ equanim i plena de seny, d'aquell home tan modest i tan bo que fou el President Albert.

d'aquella evocada i ferida d'aquella altre President Frances Mather, germana de la nostra venerança, del general agent celebrat el ~~ben~~ ^{maridament} ~~certam de la seva ben~~, y amb ells venírem, equanim i plena de seny i sempre equanim, d'aquell home tan modest i tan bo que fou el president Albert Bartigas, a qui ara no ha fet encara la justícia que se li deu.

Nota: als acudits en aquest
de nomenar-los pels els homes fem
propius de les que a les. Com a

(2) ⁽²⁾ Gencura voldriem tenir entre nosaltres l'impli-
dables, nostre Nicolau ^{per honorar el nom}, el veritable patriarca
de la nostra unió, veritable que ha donat
donar a l'Orpo les seves obres chorals anni-
jai immortals que són el piell més preuat
de la seva ànima. Y apellat ^{home} ~~home~~ i
tan javi com ^{després} ~~home~~, que aportà a la nostra ^{la nostra}
causant i a la unió nostra un matís i
d'originalitat avui massa ignorat de la nostra ^{per}
tal laborador infadigable en les tasques de la ^{que el nostre} ~~la nostra~~ ^{pulcritud} ~~la nostra~~
Revolta Municipal. Nomenador de la festa de 100
antula i que junt amb el nostre poble formem
des dos de debtes prebilitats del fundador de
l'Orpo 'Caluli'. En referència al Mm
V. M. de l'Orpo.
y com una voldriem tenir també en

Y encaje baldun semi entre hombre y
unherdable entre ~~Pedrell~~ i' bon bon
~~Nicolan~~ Pedrell i' Nicolan, el ~~hombre~~
^{destinament}
de apostol de la nostra remensa a municipal,
el veritable patron et

Cell Pedrell Nicolan

per tal com no podem prescindir mai ^{de la} ^{unificació} ¹⁹⁷
ignorats per molts. Vull et arribar la cooperació
entusiasta dels vostres seus protectors que
ens alenquen amb el seu entusiasme i afec-
ció maternal constant. ^{(1) del nostre públic fidelíssim que} I que direu de vosaltres
nostres companys treballen en les tasques artístiques
de la nostra entitat i de vosaltres orfons
exposats, anònims pal·ladius del nostre
poble?

(1) i del nostre públic fidelíssim ^{també} que contínuament
ens dona abans a les nostres afusions sempre tan nobles

insaltes al boni em m' l'hem Roman capdavaner
en de contra cant religiós popular & col·la d'hem
de cant popular religiós, fidel col·la branda m'
inmèls andurans dretes i dels costes dretes
a l'Auguste de Roma. I at a la figura de
crèdul universal del nostre ^{Rev. P.} Abat frèson m'
hugul cabad de Sta Cecilia, paladi de
la restauració pregoniana a Casa nostra i amic
de l'ànima ~~del nostre Orfeon~~ entonant ^{inimic}
de la nostra obra, per an el nostre entonant
anunciant d'hem a quella inoblidable
Roma a H. Agut i per Cantaren el
orfeon de Catalunya en homenatge
a l'Orfeon Català i y ^{? (cantado expre)} com valdrem

— Certes després de pler tanta obra a l'entorn a hem sempre forni col·la del nostre estudianti M. B. Lang (m); a hem també
un de p'p'.

l'ambic tenir al nostre costat tant i tants
compositors de la nostra escola mel. labrada
de l'Orfeu en audicions, en concerts, en
interpretats, autors etc. Vull la ten al nostre
alt i emment per un bonitate de figura a seguir
des de nostre cultiu musical ^{al nostre} Al nostre
que aporta a la nostra de cultiu musical ^{un bonitate de figura a seguir}
per un bonitate de figura a seguir ^{al nostre}
company ^{de} en un bonitate de figura a seguir ^{al nostre}
des de nostre cultiu musical ^{al nostre}
secció i d'un idealisme. ^{al nostre}
Carmel. Rubo, ^{al nostre}
un elíats a la vida artística de la nostra
entitat i a la nostra ^{al nostre}
Yencara, ja que volis esmentar els noms dels ^{al nostre}
diferents, ^{al nostre}
que fa un bon d'aspecte

[illegible]

per primera volta les veurem al poder. La guerra
 va fer que Catalunya necessitava un home d'estat que s'entendés amb els francesos i amb els catalans.
 d'instaurar el que ara és com ara per examen de consciència
 cantem plor en blau la tasca tan dura i tan
 a la vegada realitzada, amb un tan gran
 delit ^{que fins el treball} i tan llarg, que portarem a la
 el nostre capdavant, ^{en el treball} i a la seva mort.
 i és un poder ^{que fins el treball} que ha estat fins a la seva mort.
 y després per un examen de consciència de la
 que havem fet els nos segons, i a la vegada
 prendre alçada per la farsa que hem
 deir encara una que realitzi la nostra
 entitat volem que circumstancialment
 es pelgades ^{l'exemple} del nostre gran Mestre i portar amb
 portar a terme.
 ja en el mateix any ^{publicar} de 1966, l'Oficina

propagant invariablement el seu programa
de donar a conèixer les obres mestres de la música
de tots els temps ~~donant~~^{desenvolupant} per l'ocasió a la nostra
terra d'Orlans "Les Elanons" de l'any 1850. Després
els Concerts Històrics, que ens mostraran ara de
punt per punt que havem de celebrar en la
seixantena que commemorarem, l'esment
inolobidable a Montserrat amb aquella ^{el} salpê
d'aquella ~~una~~ d'aquell any de la Mort de l'Emperador
als penes de la Verge. Y en els anys successius
els concerts de música francesa amb l'any de la
des Benlumeu de C. Franck, la fundació dels
jornals Muntat Patant, l'any de la Revolució, l'any
per l'any estimular els nostres compositors. La de
"Cançons populars de Catalunya" que senten

~~gran esforç~~
 amb ~~la~~ gran esforç Comprensible i l'Orfe Català
~~del~~ el festival Manen de l'any 18, les superbes audien-
 de la Pau repen f. Mateu de Bach, que s'exer-
 primera vegada en el nostre país, i ~~per un dels~~
 que pels que els presenciaren un revolt tan
 brement i únic deixaren, la continuació de
 les nostres "Fests de la Música Catalana"
 tan engrandits, que tan influencien també
 l'activitat dels nostres compositors, repen
 de la Novena de Beethoven, del Passatge de
 Wagner. Que dicim al darrer, amb la gran
 amb l'Orquesta Sinfònica de Madrid ^{de la gran}
 i audien ~~compa~~ el importants pasaments de

8
 Orfeu de Monte verdi, vigília del gran
 senyor Pascal, de tant a tant units i l'altres
 namurats i estrangers, la canga els meus
 parents a Roma, amb motiu de l'Any Sant
 excusar a Sevilla. Valen
 Andicron de l'imponderable Anna Bellini
 de Beethoven, una de les creacions
 del nostre gran mestre; Andicron con-
 tinuador de vaires obres de Bach (cantant
 fragments de la Misa en himeros, que destina
 de poc romanç breu i bonic de la nostra sala;
 concert Nicolau Vies els nostres gran compositor,
 concert en compresos internacionals per 4 parts
 els grans de la fam de l'Orfeu i stampia uns
 i uns, i tant i tant concert coral,
 uns els uns l'Orfeu ha revelat al

9

nostre public tenem de l'única a capella
de les nostres composicions (sola única alhora)
d' de molts altres composicions sempre
antics i moderns; y encara la continuem
expansió o l'augmentament de la nostra
obra ^{en continuar escrivint} ~~en continuar~~ ^{per la via de la catalana} conferencies dels nostres
mestres, ^{laques de la nostra forma} jurats, obra d'apostolat choral
per el desenvolupament dels nostres orfeons
reunits altra volta la tal línia flama
del Mestre en aquell moment festiu
de l'Estadi, amb molts de la gran Exposició
~~de l'Exposició de l'Estadi~~ ^{de l'Exposició de l'Estadi} i també obra d'apostolat en la propaganda
de la bona missió religiosa subjecta a les
lletres del Molt Hon. del Beato Rey, per la gran

el nostre Orfeu meregui el diploma ¹⁰
i especialment de l'Escola Superior de Música ^{travaja}
Superior de Prosa. I encara abra del ben oportunitat del
municipal en l'espai més àmbit de la cultura de la ciutat de
Catalunya. I molt més és l'obra excepcional del
nostre mestre de punta i de les puntes, cançons
i bon gust amb els sapors i el labor
Però potser encara hi ha una altra labor
més meritòria. És la de saber afrontar
el "foc saput" en els temps difícils
sent que l'alei de l'Orfeu català mis
sempre per damunt de tot, fins a
prendre nova vida, aquesta nova vida
que els nostres capdavanters, contemplen
ara de ple la Vida Eterna plenitud de
la Vida Eterna.

Nosaltres, doncs, havem recollit una herència, que
per a ~~esser obligats~~ ^{per} de la qual havem d'esser ~~per dignes~~.
Fins aquests moments, havem fet tot el que hem
pogut per tal de conservar-la i fer-la ~~ser~~
~~si així és possible, prosperar, si així és possible?~~
Que cada u es posi la mà a l'meditació de nosaltres
ho mediti, i sincerament contesti a la pregunta.
Però jo crec sincerament que amb humilitat
~~la paraula és primera~~ podem estar orgullosos
del nostre treball, i em permeten aquesta pa-
radoxa. Vull dir que obedients a la veu de Déu, i
a la nostra manera d'ésser, ~~que és la fe~~ ^{per volun-}
tat de Déu, ^{hem} fet tot el que hem sabut perquè la
gran obra que ens gran llopat és nostre, ^{segons} antecessors.

pel camí recte. I emprant punts de referència podria dir
sevent h'hi deu que ha fet gran cosa entre nosaltres!
Una tasca portada a terme des de l'any 1945 fins a
és molt recent i ha estat per mi. Moltes vegades
analitzada davant dels cantaires. No caler-ho
ara novament. ~~Deu poder~~ Si però que molts
escales en una vegada més l'esforç moltes vegades
bévic dels que hi han fet laborat. De novelles
cantaires esforços i ànims paladins del nostre
ideal, de ~~vint-i-dos~~ membres de les juntes ^{condiscípuls}
~~presents i presents~~ que han exercit i exercien
càncers actualment, que amb la meua ajuda
i recte orientació i esforç pacient han emfi-
at han ajudat de pròxim a fer la gran
mar de l'Orfeó, moltes vegades amb altres
esforços i sacrificis ^{personals} que potser quedaran com a

La tasca ^{artística} portada a terme des de l'any 1945 ençà, és molt
recent i ha estat per un variat capdell analitzada davant
dels cantaires. Però ara no em faria estar, per a ~~gloria~~ ^{plena de} exalta-
ment de de la seva constància, remarcant com des de la
data que acabo d'esmentar, l'Orfeó ha cantat probablement
172 obres de tota classe d'importància, des de la ^{uniquesa} ~~uniquesa~~
canta popular a la ^{anàlisi de} ~~anàlisi de~~ ^{melodramàtica} ~~melodramàtica~~ ^{cançons} ~~cançons~~ ^{cançons} ~~cançons~~
polifònica, poema coral i oratori. D'aquests 172 obres
80 ho han estat en estrena o primera audició. Ara's val
dir que no ens havem adonant sobre els altres clars, i la
nossa aportació, per la part de, ha estat efectiva.
Des nostres punts de vista hem fet possible durant el últim 50
6 anys una nova expansió de l'Orfeó en terres mallorquines,
mendillenes i valencianes. I l'esperit d'expansió es veu en
nosaltres i tota les ~~possibilitats~~ ^{oportunitats} ~~circumstàncies~~ ^{el nostre} ~~donant~~ ^{propietats}
hi ha un fet molt important que ~~facilita~~ ^{facilita} ~~aportacions~~ ^{aportacions} tan
substancials dels nostres compositors al repertori de l'Orfeó
Català. La nostra escola coral no s'atura amb algun afecció

les vres composicions a la nostra venerada entitat.
 També hauran de per sempre deslucir sempre
 que ens han enviat les ~~seves~~ obres vres amb
 sentides i dedicacions. Nos embolants per l'efi-
 ciència de donar a conèixer a una de les vres
 promtituds. Quel teny del "jènera" si ja per l'ofici
 havia ~~la~~ rebut de l'inefable "Requiem" rogantia
 a donat per la vegada en la nostra (a Espanya) Ploratori.
 El cas de Mendelssohn obra cabdal del Romanticisme
 enquny exten en vigílies de ~~l'esperança~~ l'importable
 ja que es li mena de Bach, i me endavant
 quan les promtituds ho permetin, donant a conèixer a
 Barcelona ~~obres~~ ~~obres~~ ~~unes~~ d'altres d'após el jènera
 obra que, l'entenim molt més a la nostra època i
 en tal hi alguna cabdal d'importància ja cabdal

dentú d'ella.

16

Vull ponderar una vegada més l'esforç
moltes vegades heroic dels qui han fet possible
aquest nou renouiment de l'Orfeó Català.
Yarai com l'home es compon de l'esperit, l'ànim
i el cos, i es preu de la bona salut d'apert
per tal de donar impuls a les conquestes de
l'esperit, l'Orfeó ha tingut necessitat sempre
de vocals, estimolant membres de les juntes
directors que han exercit o exercien càrrecs
de voluntat, ^{en aquells moments de crisi} per tal que amb la seva saviesa i idea
orientativa i esforç pacient ajudessin a
portar a terme la gran obra de l'Orfeó Català
amb bona salut i empremta, unificació i canvi
del material i idealisme dels cançons i cançons
i moltes vegades amb costos esforços i sacrificis
personals que no pot ser forestaran sembl